08: Lørdag 14. mars 2026
*****

MELDINGSBLAD

Lørdagsgodt

Jo Gjessing
jo@gjessing.as

KUNST- OG HANDVERKSBUTIKK

I mer enn 30 år har butikken forsynt Norge med garn, egne løpere og annet relatert utstyr av høyeste kvalitet. I 2024 bød Vevrosa som butikken heter, inn til busjdag, Og i spissen sto, som alltid, den drivende sjelen bak, Ingunn Bensø,

▲ Her vevgarn fra Farö. Bilde fra intenettstedet til Vevrosa.

BREDT UTVALG

Alle disse åra har hun levert løpere hun sjøl både lhar formgtt og vevd i tillegg et mangfold av vevgarn og annet garn fra store bedrifter som Minnotex, Farö, Bockens og mange andre. «Vevrosa kan også skaffe garn fra norske garnprodusenter, som Norsk kunstvevgarn, Hillesvåg og Solberg.

I tillegg har Vevrosa alltid ubleket og svart filleryrenning på lager.,» leser jeg på onternettstedet til butikken. Og som om ikke alt dette var nok, holder butikken en rekke vevkurs og utstillinger,, sevoppskrifter,garn til renning å ette opp vev. j - justering og temakvelder.

*****

RENS TEPPER OM VINTEREN

Vinteren holder på å gå over i vår. Er det ikke deilig! Men fortsatt igger fdet snø mange plasser. Jeg husker og hvordan mora mi bar ut teppene og la dem i snøen for at de skulle renses ogargene komme fram igjen i all sin skjønnhet.

Går det virkelig an? Faktisk går det ikke bare an, det er en fullkommen måte å rense opp teppene på og få fargene til å skinne i all sin prakt igjen på. Gjør det, du, og se at alt stv og skitt som har samlet seg i teppet, blir iggende igjen i snøen!

Den framgangsmåten jeg vil anbefale her, fungerer på alle slag tepper.,bare de er laget av ull. Har du vært i en teppebutikk og kanskje brukt massevis av gryn på et nydeig teppe, og at fargene begynner å forsvinne, så forsøk denne metoden! Den eneste forutsetningen er at du har litt hell med været. Snøen bør være kald og tørr. Og ekstra bra at det har snødd nyig, sånn at snøen er løs og det gjerne er puddersnø. De små, lette snøkrystallene skal lete seg inn i teppet og ta med seg smuss og skitt.

* Legg teppet med den som skal vende opp inne, vendt ned mot snøen, Så gikk mora mi på nedsida av teppet som nå venter opp, sånn at hun presser teppet ned i snøen og den virkeig får trenge seg inn i teppet. La det ligge sånn i puddersnøen minst en time, ellers snøen smelte i kontakt med teppet som i utgangspuktet har romtemperatur.

* Når du syns teppet er blitt reint, etter en time eller mer, henger du det opp og børster av den snen som følger med. Noe snø vil alltid være igjen blant fibrene, og smelter når teppet kommer inn igjen. La det henge en stund sånn at snøen som nå er blitt til vann, får tørke.

ELIN IGLAND

Vevkunstneren Elin Igland bor i Grimstad, og blei intervjuet av Guri Kulås i Klassekampen. Og hun svarer:

"For meg er vev eit skulptuelt uttrykk. Vev har meir til sams med bygningskonstruksjon enn måleri. Arbeida mine er heller ikkje figurative, men handlar om form, farge og matrialval. Eg liker også det fysisk krevjande arbeidet med å produsere renning og innslag. Det er som ei energetisk treningsøkt i verkstaden.»

«Utstillinga «Lodd og Frie Fugleflokker» er laga utan vevstol og har eit spesielt opphav,» fortel ho. «Eg har vove fritt i rommet frå krokar og stokkar. Vev er i prinsippet å halde styr på trådar.

Her har eg strippa teknikken ned til «over og under», for å sjå kor grensa går før alt går i oppløysing. Renningsgarnet er vedig fint ullgarn frå tradisjonsrike Spinnerigården i Grimstad, medan innslaget er eit overskuddslager av industrtinylon, brukt til å strikke striper på tennissokkar. Renninga representerer kvalitet, kunnskap og berekraft, medan innslaget står for det stikk motsette. Eg likar at renning og innslagsgarn skapar ei samtidshistorie, når arbeida er abstrakte materialforteljingar,» sier hun til Klassekampen.

Over: Elin Igland.

Igland tok bacheloreksamen i tekstil på Kunst- og designhøgskolen i Bergen (2006-2009) og mastergrad ved Kunsthøgskolen i Oslo (2010-2013)[2]. I 2009 arbeidet hun som tekstildesigner og trainee i byen Como i Nord-Italia, og i

Tilburg i Nederland. Hun deltok på utstillingen HATCH i 2009 og 2013, en utstilling for nyutdannede kunstnere, sammen med blant annet skulptørene Signe Løvland Solberg og Magnie Liv Nilsen, i følge Wikipedia.

OVERFLATEN

Noe av det spennende med bildevevnad og bildeveving, synes jeg, er overflaten. Den blir naturligvis ulik etter hva slags garn, og hva slags teknikk en bruker når en vever. Men jeg bruker forholdsvis grovt garn, og overflaten blir deretter. I det siste har jeg ofte brukt mindre grovt garn dobbelt, og overflaten blir deretter.

Når jeg skriver «dobbelt», mener jeg at jeg bruker to tråder samtidig. De legger seg gjerne «oppå hverandre» i vevnaden, noe som gjør at de bygger mer opp i høyden (nesten like mye som det grovere garnet jeg ellers bruker, men ikke i tjukkelsen, så den mindre grove virkningen forblir intakt.

Som jeg har skrevet om tidligere, er noe av kvalitetstegnet på bildevevnader, de «ribbene» som danner seg der innslaget krysser varpet. Det er som med vaniljekrem. De ørsmå prikkene som noen ganger er i kremen, er et kvalitetstegn: Det du ser, er vaniljekornene. Ser du ikke små, svarte prikker i kremen, er det ikke vanilje i den. Da er den smaksatt med kunstig, kjemisk framstilt smakstoff.

Sånn er det òg med bildevevnader. «Ribbene» viser at dette ikke er hvilket som helst slag vevnad, det er virkelig bildevev.

Men siden disse «ribbene» viser seg på overflaten, er de òg med på å gjøre bildevevnader ekstra spennende. Jeg tenker ofte på dette når jeg sitter foran veven og jobber - eller «bare» ser. Farger er spennende - ja, og farger er jo òg en side ved overflaten. De kan være «stygge» eller «pene», og kombinasjonene av dem kan være «stygge» eller «pene». Men uansett - og framfor alt - kan de være fasinerende, spennende, engasjerende.

Men ved sida av fargene, og særlig om våren og sommeren når det er så mange farger ute, opplever jeg «den skupturelle virkningen» i overflaten spennende. Da blir ofte det jeg vever enda grovere i overflaten, og mindre fargesprakende, enn om utpå høsten og om vinteren. Det er ikke noe jeg planlegger, jeg bare legger merke til, år etter år, at det blir gjerne sånn.

Så når jeg tenker «overflate» tenker jeg oftest på «den skupturelle virkningen» i overflaten, ikke i samme grad på fargene. Sjøl om de òg er uhyre viktige, skal arbeidet bli bra.

SHIBORI

Det svenske tekstiltidsskriftet «Väv» skriver i nummer 1/2018 interessant om samarbeidet mellom svenske og japanske vevere under stikkordet «intertradition»: «Med mönster från den svenska vävtraditionen i kombination med japansk väv- och färgningstradition ...», som det heter i intgressen til én av artiklene. Veldig mye av tidsskriftet handler om shibori.

Shibori er en samlebetegnelse på japanske farge- og vevteknikker, der blått (indigo) går veldig mye igjen. Dette er tekniker som for eksempel Kanoko shibori, Miura shibori, Kumo shibori, Nui shibori, Arashi shibori og Itajime shibori.

«Shibori er kjent for å være en av de eldste fargeteknikkene med indigo i Japan. Den var mest populær i den tidlige Edo-perioden da folk fra lavere klasser ikke fikk bære silke. De siste månedene har vi sett vakre japanske tekstiler fra denim-verden. Vi har allerede sett Sashiko- og boro-teknikker i det vestlige markedet. Etter å ha lest den fantastiske boka, «Indigo, The Color That Changed The World» i går, ser vi hvor fascinerende og inspirerende denne fargemetoden med indigo er. Her skal vi se på hvordan noen av de fantastiske indigo-mønstrene ble til, (...) hvordan Shibori-stoffet kan bli bundet, sydd, brettet, vridd, klemmet og komprimert. Hver metode som brukes er gjort i harmoni med stoffslaget for å få den vakre overflaten. Stoffer har alle forskjellige egenskaper, så metoden må velges klokt for å få ønsket effekt. Resultatene er uendelige i tall og kan være så enkle eller så forseggjort som du vil. For å bli en sann indigo-håndverker må en ha minst fem års læretid under en mester. Det er nødvendig for å lære fargeprosessene fullt ut. Det er seks store Shibori-teknikker: Kanoko, Miura, Kumo, Nui, Arashi og Itajime» (oversatt fra engelsk fra https://www.wgsn.com/blogs/shibori-an-ancient-japanese-dye-technique).

Meldingsblad

Dette Lørdagsgodtet er laget og blir sendt deg av

Jo Gjessing, Vormvikstubben 53.,2080 Eidsvoll.
E-post: jo@gjessing.as

Meldingsbladet med Lørdagsgodtet blir sendt ut som e-post fire ganger i året (i januar, april, juli, oktober) som en hilsen til venner og kjente — og til andre jeg tror kan ha interesse av det. Du kan òg lese det i Galleriet mitt på internettet, under seksjonen «Meldingsblad». Galleriet finner du på:

vevkunst.no

Dersom du ikke ønsker å få Meldingsbladet med Løtfahshodtet, klikker du på «avslutte abonnementet» nederst på det e-brevet som dette Meldingsbladet følger.

Velkommen til mitt NettGalleri

Jeg vever i bildevevteknikk, sier jeg lager vevde bilde, og kaller meg sjøl amatørbildevever. For meg er «amatør» en hedersbetegnelse, det betyr jo «en som elsker det hen driver med». I noen grad kombinerer jeg veving med enkelt broderi og andre teknikker. I Galleriet mitt på Internettet (www.gjessing.as) viser jeg bilde jeg har vevd de siste åra. Jeg har malt bilde tidligere òg, og en del av disse bilda finner du i dette Galleriet. Galleriet er åpent fra morgen til kveld, natt og dag, året rundt, både røde dager i kalenderen og svarte, som det sømmer seg på Internettet.